

kega krakovskega „Časa“ bo ob novem letu začel tudi v Petrogradu izhajati „Vrjeme“ (Čas).

Horvaško. Iz Zagreba. 26. nov. je bila prva banska konferencija, katero je začel svetli ban z krepkim govorom, v katerem je zboru razodel važne naloge njegove. Potem je gosp. Ivan Kukuljević besedo poprijel in omenivši tri tužne dobe preteklosti Horvaške in kako je ona zemlja za zemljo zgubila, češ, da „preko Une i Save leži turska Hrvatska; tamo preko Velebita i Kvarnera dalmatinska Hrvatska; ovamo preko Učke i Snežnika istrijska Hrvatska, a preko bližnje Kupe kranjska Hrvatska s metličkim i crnomeljskim Kotarom“, je nasvetoval, naj se podá naj Dunaj deputacija prosit kralja, da se do onega časa, dokler horvaški zbor gledé prihodnje zveze z Ogerskim konečno svojega mnjenja ne izgovori, podeli Horvatii začasni dvorni kancelar, in se Dalmacija zedini s Horvaško. Govoril je potem grof J. Janković, G. Vukotinović, Mirko Bogović, škof Štrosmajer in več drugih, in sklep je bil, naj gré 8 poslancov na Dunaj s prošnjo do cesarja. Berž so po telegrafu vprašali na Dunaj, ali smé priti deputacija k cesarju, in kmali je prišel odgovor nazaj, da sme. Šli so tedaj na Dunaj: ban Šokčević, škof Štrosmajer, vladika Kragujević, grofje P. Pejačević, J. Janković in J. Erdödy, in pa gosp. E. Zdenčaj in Smaić. Bog daj srečo!

Ogersko. Na Ogerskem se čedalje huje vzdigujejo valovi nemirnega časa. Vidi se, da tudi s tem niso zadovoljni, kar so prejeli s cesarskim diplomom 20. okt. Dvorni kancelar, baron Vay, je bil v Peštu in je prinesel seboj nove uredbe za prihodnje županije (komitate), al, kakor se bere, ni po vsem vstregel deželi. To je slabo znamenje tudi za deželni zbor, ki utegne v Ostrogonu kmali biti, ker je že 28. nov. došlo v Ostrogon cesarjevo pismo, v katerem so poterjeni odborniki te prevažne skupščine. Ni davnej, kar se je bralo v časnikih, da so v Debrečinu, Miskolču in drugod hudo razsajali, nekterim osebam oknja pobijati, cesarske orle tergali s hiš, „eljen Košut“, „eljen Garibaldi“ kričali itd.; 2. dan t. m. zvečer ob 7. uri je množina ljudstva se vlekla po mestu Peštu in razsajala; zlasti na vsako tobakarijo se je vergla ter povsod metala table s cesarskim orlom na tla; nobena živa duša pa se ni nikjer ustavila zoper to razuzdanost, ki se godi gotovo zoper voljo vseh poštenih Magjarov.

Iz Vojvodine. Fml. grof Mensdorf potuje še zmiraj po Vojvodini in pozveduje želje, kaj o novih razmerah do Ogerskega mislijo Serbi. Bere se od 3 strank: ena je za zedinjenje Vojvodine z Ogerskim kakor pred letom 1848, druga želi samostojnost dandanašnjo; tretja se hoče združiti z Ogrji, s dostojnim poroštvom narodnih pravic. Čigava bo obveljala, bo prihodnost razodela.

Laško. Iz Laškega nimamo tabart posebnih novic. Govori se veliko, vé se pa gotovega še nič. Pravijo, da Napoleon svetuje sardinskemu kralju, naj obderži papeževe dežele, ki jih že ima, kot namestnik papežev; v Rimu in okolici pa naj vlada sv. oče. Tudi se veliko govori o tem, da avstrijska vlada ni zoper to, ako si Lahji odkupijo Benetke. Al „Donauzeit.“ je rekla na to, da dobro vé, da je to nesramna laž, ker Avstrija nikdar ne bo barantala za svoje pravo. — Viktor Emanuel je 1. t. m. prišel v Palermo. Kralj neapolitanski je še zmiraj v Gaeti in papež v Rimu.

Francozko. Dolgo že so pričakovali Francozi, da jim bo cesar podelil dober kos svobodnega političnega življenja. 25. dan t. m. se je oglasil vladni „Moniteur“ in oklical štiri prenapredbe, med katerimi najimenitniša je ta, da zbornica (državni zbor) sme v vprihodnje v pretres vzeti ogovore cesarjeve, s kterimi se začnejo državni zbori. To se zdi na prvi pogled veliko, da zborniki smejo presojevati cesarjevo unanjo in domačo politiko; al če se pomisli,

da francoska vlada nima ministrov, ki bi odgovorni bili za slabo in dobro državnemu zboru, se lahko spozna, da je taka svoboda le jalova reč. Vendar cesar Napoleon, modra glava, dobro vé, da ta pretres utegne njegovi unanji politiki velika podpora biti, ako pridejo časi, ko bo treba, da državni zbor poterdi početja njegove o tem, kar „francozko slavo“ (gloir) zunaj Francozkega povzdiguje. Zvedeni politikarji tedaj pravijo, da to, kar je Napoleon 25. nov. Francozom podaril, kaže v pratiki politični na „vihar“. Da je Persigny-a izvolil spet za ministra, kaže, da sta si Francoz in Anglež spet dobra prijatla.

Moldava in Vlahija. Tudi tu se kažejo znamenja, iz kterih se vidi, da se bližajo velike prekucije sveta. Gotovo je nek, da se bote knežii z dovoljenjem cesarja Napoleona zedinile v eno državo, od ktere pravijo, da utegne začetek biti velikega magjarskega kraljestva razprostranega poleg Donave do črnega morja. Caru rusovskemu pa nek to početje ni po volji.

Črna gora. S Cetinja 8. nov. Danes se je poročil mladi knez črnogorski Nikica (Nikolaj) I. z Mileno Petrovko Vukovićevo, hčerko starešina Vukovića. Pri slovesnem obedu je ruski konsul napil zdravico ženinu in nevesti; potem je veliki vojvoda Mirko pil na zdravje caru rusovskemu, „zavetniku Černe gore, da bi Slovane osvobodil in jih zedinil kakor je cesar Napoleon III. osvobodil in zedinil Italijane“. Starešina Ivo Rakov pa je napil zdravico Napoleonu III. „rešitelju zatirane narodnosti“. Knez Nikolaj je pil na zdravje knezinje Darinke itd. — Knezinja Darinka se je na povabilo francoske cesarice podala v Pariz.

 Današnjemu listu je priložena 11. pōla „Povestnice“.

Pogovori vredništva. Gosp. J. M. Pr. v T: K 1) P. se ne prežene le samo s kakim lečilom iz lekarnice. Posvetujte se z gosp. hidropatom Rikli-tom, ki je zdaj v vašem mestu; k 2) Naznanavnic, ki jo mislite napraviti, utegne našim rojakom prav všečna biti. — Gosp. B. v B: Zavolj poštnine kakor Vam je drago; o drugi zadevi drugi pot več.

Žitna cena

v Kranji 3. decembra 1860.

Vagán pšenice domače 6 fl. 65. — banaške 4 fl. 70. — reži 4 fl. 65. — ječmena — fl. —. — ovsa 2 fl. 20. — proso 3 fl. 80. — ajde 3 fl. 95. — koruze 4 fl. 36. — soršice —

Kursi na Dunaji

4. decembra 1860

v novem denarji.

Deržavni zajemi ali posojila.	Druge obligacije z lotrijami.
5% obligacije od leta 1859	Kreditni lozi po g. 100 . g. 106.50
v novem dnar. po 100 g. g. 61.—	4 1/2 % Teržaški lozi po 100 „ 112.—
5% nar. posojilo od l. 1854 „ 76.90	5% Donavsko-parabrod-
5% metalike 65.25	ski po g. 100 94.—
4 1/2 % „ 57.—	Knez Esterhazy. po g. 40 „ 86.25
4% „ 51.75	Knez Salmovi po g. 40 „ 38.—
3% „ 38.—	Knez Palfyovi po g. 40 „ 36.—
2 1/2 % „ 33.—	Knez Claryovi po g. 40 „ 34.—
1% „ 12.50	Knez St. Genoisovi po g. 40 „ 37.—
Obligacije zemlišn. odkupa.	Knez Windischgrätz. po g. 20 „ 22.—
(po 100 gold.)	Grof Waldsteinovi po g. 20 „ 26.—
5% dolnjo - avstrijsanske g. 88.—	Grof Keglevičevi po g. 10 „ 14.50
5% ogerske. 66.75	Budimski . . po g. 40 „ 35.75
5% horvaške in slavanske „ 65.75	Denarji.
5% krajnske, štajarske,	Cesarske krone . . . g. 18.95
koroške, istrijske „ 88.—	Cesarski cekini . . . „ 6.67
Deržavni zajemi z lotrijami	Napoleondori (20 frankov) „ 11.05
Zajem od leta 1860 . . . „ 87.50	Souvraindori 19.25
„ „ 1860 petink. „ 88.25	Ruski imperiali . . . „ 11.30
„ „ 1839 —	Pruski Fridrikdori . . . „ 11.80
„ „ 1839 petink. „ —	Angleški souvaindori . . . „ 19.25
4% narodni od leta 1854 „ 90.75	Louisdori (nemški) . . . „ 11.30
Dohodkine oblig. iz Komo „ 16.75	Srebro (ažijo) . . . „ 40.25